

Burza škol je vodítkem pro nejisté žáky

STRAKONICE – Je jim patnáct a neví, na jakou střední školu si dát přihlášku. Jde o hodně. Pokud šlápnu vedle, budou další tři čtyři roky nešťastní. Nerozhodné teenagery může nasměrovat například burza škol. A nejen je. I rodiče, kteří chtějí svým dětem pomoci vybrat správnou školu. Možnost zorientovat se v bohatém spektru středního školství na jihu Čech měli žáci základních škol ve středu 9. listopadu. Burzu škol připravila strakonická oblastní kancelář Jihočeské hospodářské komory. Bylo to poprvé, co si tuto akci vzala pod svá křídla. Dosud burzu pořádali úřad práce. „Ano, pořádali jsme ji poprvé, ale úřad práce nám pomáhal,“ potvrdila ředitelka oblastní kanceláře JHK Andrea Šmerdová, která, aby všechno klaplo, prý celou noc nespala a už ráno v šest dohlížela v kulturním domě na správné sestavení jednotlivých boxů, v nichž se střední školy na sedm hodin zabydly. Bylo jich devětatřicet. Pozorovali jsme cvrkot a povídali si s těmi, kteří už na středních školách studují.

„Vezměte si letáček, já vám k tomu něco řeknu,“ láká nás ke stánku Trivis - Střední školy veřejnoprávní Vodňany její student třetího ročníku Jiří Rostecký ze Strakonice. Dozvíme se, jak je to s přijímacími zkouškami, náplní učiva, i to, že zde studuje poměrně dost děvčat. „Když jsem se měl rozhodovat, kam ze základní školy, pomohla mi právě burza škol. Na ní jsem se seznámil s Trivisem

Marek Čihula (vlevo) a Radek Jaroš. Studenti vodňanské rybářské školy.

a bylo rozhodnuto,“ říká Jiří Rostecký, čímž nevědomky dokazuje, že prezentace škol má smysl.

Zlaté české ručičky

Alice Bochníčková nám rovněž nabídne propagační leták. Chceme jít dál, ale co si nás na žlutém papíře zaujme. Truhlář, podkovář, zemědělský kovář, uměleckořemeslné zpracování dřeva a kovů... V době, kdy všichni chtějí na gymnázia, to zní jako z nějaké pohádky. Má ale taková škola šanci mezi „pubertáky“? Zástupce ředitele Střední školy Oselce a Blovice Zdeněk Tauchen kývá hlavou. Třídy všech oborů mají naplněné. Přesto ale potvrzuje veřejně

tajemství, že učňovské školství stagnuje. „Asi před osmi lety se začalo učňovské školství potlačovat, teď stagnuje. Je to špatně, samozřejmě. Proč to tak je? Je vyvíjen přílišný tlak na to, aby všichni byli studovaní,“ říká pedagog s dvaadvacetiletou praxí. „Tohle jsou maturitní práce našich studentů,“ uka-

zuje na dřevěné výrobky a kovové zámky, „zrovna tento zámek je přesnou replikou zámku dveří kostela svatého Bartoloměje v Plzni.“ Je to obdivuhodné, opravdu. Nad výrobky se shodneme, že pokud se učňovské školy nenastartují a stát jim změnou legislativy nepomůže, skutečně budou za čas zlaté české ručičky vzácností. Alice Bochníčková na této škole studuje druhým rokem na uměleckou kovářku. „Líbí se mi věci z kovů, šperky, jednou bych chtěla mít vlastní firmu. Ale to nebudu tak jednoduché.“

Táhlo je to k rybám

Studenti vodňanské rybářské školy Marek Čihula a Radek Jaroš reprezentují svou školu, jak jinak, v rybářských uniformách.

Prý nečekají nijak velký zájem, protože o této škole, neboť je jediná v republice, se všeobecně ví. Proč si vybrali zrovna rybářskou školu? „Původně jsem chtěl na vojenskou školu, ale dvakrát jsem si zlomil nohu a už to nebylo možné. Pak jsem zjistil, že mám docela blízko k rybám, tak jsem to zkusil a jsem spokojený,“ odpovídá Marek Čihula z Písku.

Pokračování na straně 9

Termokamera

Měříme úniky tepla z Vašich domovů

• **Odhalíme** - špatné izolace, chybějící izolační materiály, nedokonalou práci, tepelné mosty...

• **Dále měříme** - el. motory, rozvaděče, solární elektrárny...

Tel.: 776 625 620, www.termokamera-mereni.webnode.cz

Bc. František Vaněk
daňový poradce

Vaše DANĚ bez starostí

www.fvanek.cz

ZASTUPOVÁNÍ DANĚ ÚČETNICTVÍ

hudební nástroje
papírník

Pouze do konce LISTOPADU

obdržíte ke každé zakoupené KYTARĚ
klipsnovou digitální ladičku
nebo kytarový povlak

ZDARMA!!!

Skladem stále více než 50 druhů kytar !

HUDEBNÍ NÁSTROJE, LIDICKÁ 154, STRAKONICE

tel. 775 634 455, otevřeno po-pá 9-12, 13-17 so 9-11.30
www.hudebni-nastroje-lp.cz

Výlov Dřemlin aneb Jak se žába v princeznu neproměnila

VODŇANY – Přijíždíme k rybníku Dřemliny. Na Vodňanskou je výjimečný. Svou velikostí, svým bohatstvím a hlavně tím, že jako jediný je svědkem pasování nových členů do cechu rybářského a že rybáři se tady každoročně dočkají poděkování za svou namáhavou práci. To není předs. Kdo tam byl a viděl, musel před rybáři smeknout. Postavy v gumových kabátech, vysokých botách nebo holínkách mají blátem ušpiněné obličeje, z nichž lze vyčíst únavu. Brodte se do půl těla studeným rybníkem a táhněte si plné šupináčů!

Je středa 9. listopadu krátce po poledni. Jemně mrholí a počasí tak nevědomky dokresluje podzimní atmosféru. Kouzelná scenerie. Stojíte na břehu a vdechujete vůni bahna smíchanou s typickou vůní ryb. Nad rybníkem se převahuje mlha, z níž v pravidelných intervalech vylétává hejno skřehotajících racků. „To nejsou rackové, to jsou rumpoldi,“ otočí se k nám David Hanzal z Újezdu. Cože? „No, rumpoldi. Uklízejí...“ Chvilí si stojíme na vedení. Jo tak, rackové ze společnosti Rumpold, která má na starosti svoz odpadu. David Hanzal se smíchem přitaká. Z druhé strany se ozve: „A byl táááhle velikej...“ To se baví jeden rybář s druhým a názorně ukazuje míry ryby. Ale znáte to, rybářský metr mívá větší oči než ten skutečný.

I brigádníci jsou tradiční

Je tu stánek s občerstvením. Klobásky, bramboráčky, ryby, jak jinak. A také svařák, grog, čaj. Fajn pro zahřátí. Kdo totiž podcenil sílu počasí u rybníka, za chvíli se třese zimou. Je tu stánek, kde se prodávají čerstvé ryby, ten den vylovené z Dřemlin. Ze stánku se vyklánějí a klá-

boší s lidmi Bohumír Vaněk (65) z Čičenic a Miroslav Pecka (66) z Vodňan. Velmi často házejí kapry na váhu. Zájem o ně je obrovský. „Už třicet let to děláme jako koníčka,“ říkají pánové, „tadle práce nás vždycky bavila. Tady pomáháme jako brigádníci.“ Reči se vedou dál. Vážně, třeba o tom, že na rybařině se nedá zbohatnout, žertovně, když David Hanzal vyloví z kádě žabu, skokana, a tvrdí, že je to zakletá princezna. Světe div se, nechá se vyhecovat a žabu políbí. Je zklamán. Kouzlo se nekonalo. Žába toho má dost a skočí zpátky mezi ryby.

Přijíždí vedení města. Komplet. Starosta Viktor Blaščík, místostarostové Karel Burda a Pavel Janšta. Burda je také fotograf, a tak celou slávu dokumentuje. Janšta čeká pasování. Proto přijel naboso, obut jen do sandálů. „Je to hezká tradice,“ říká starosta, „příští rok ale chceme požádat policii, aby silnici kolem rybníka úplně uzavřela, aby tady mohl kulturní program probíhat bez problémů. A mohli bychom ho ještě víc zpestřit.“

Panák dřemlinské vody

Z dále je slyšet dechovka Dřemlinka. Výhrává a před ní jdou pomalým, rozvázným krokem tetičky a strýčkové z baráčnícké obce. Jsou v krojích, nesou napečené koláče a dřemlinskou vodu, zřejmě slivovici. Odehraje se slavnostní řečnění, které k tomu patří. Pak už každý může ochutnat výborné domácí koláče a kdo chce, i dřemlinskou vodu. Nebo rum. Zazní totiž, že rumem neurazíš ani krále, ani chudáka.

Na hrázi se vytvoří štrůdlí diváků, kteří čekají na pasování do cechu rybářského. Každý rok tak několik jedinců pocítí, jak stu-

David Hanzal (vlevo) a Bohumír Vaněk. Pro oba je rybařina koníčkem. Při výlovu Dřemlin prodávali ryby a svou spontánní upřímností lákali ke stánku na kus řeči spoustu lidí. Bohumír Vaněk je také zřejmě jediný, kdo při této práci nepoužívá gumové rukavice. Ruce měl sice skoro modré zimou, ale jemu to prý nevadí.

dená je voda z rybníka. Je to prosté. Dotyčný musí přinést láhev - všichni donesli rum - ta se spustí do kádě. Pasovaný se o ni opře, rybáři mu vyhrnou svršky a za kalhoty nalijí několik lopat vody. Mokré „gatě“ ještě poplácají plácačkou. Baštýř-hospodář - k tomu přefíkává formulku platnou už z dob Jakuba Krčína z Jelčan, což byl zakladatel rybníků. A když si umokřený jedinec ještě vlastníma rukama vytáhne kapra z kádě, má vyhráno. Je pasován do cechu, kde se všichni zdraví Petřův zdar. Proceduru absolvuje i radní Milan Němeček. Když dostává už několikátý nášup vody do kalhot, z party rybářů se ozve: „Jo to víš, velkej rum, málo vody, malej rum, hodně vody.“ Jak je vidět, i na velikosti záleží...

Skvělý rok, skvělá čísla

Je po všem. Alespoň pro diváky. Rybáři ještě nekončí. Jednatel Městského hospodářství Vodňany L'udovít Brehovský přidává na závěr fakta. Rybník Dřem-

liny je téměř tři sta let starý. Jeho rozloha je 75 hektarů, zatopenou část tvoří 60 hektarů. Při normální hladině je jeho objem 597m³. „Letošní rok byl pro rybáře velmi úrodný. Lovil se na jaře a teď na podzim, celkem vydal po obou výloveh 1094 metrů kapra. Z toho jen podzimní výlov činil 594 metrů kapra o průměrné váze od 2,5 do 3,3 kilogramu,“ zhodnotil L'udovít Brehovský. Kromě kaprů uvízli v sítích také líni, sumci, amuři, štiky, okouni, candáti. Ryby z Vodňan putují převážně na export. Zájem o ně je ve Francii a v Polsku. V kuloárech se ale mluvilo i o Německu a Itálii. Němci si prý potrpí na menší kousky, tak do 1,5 kilogramu váhy kapra. L'udovít Brehovský ještě skromně připomíná, že on nemá na letošní dobré sklizni ryb vůbec žádné zásluhy, protože je ve funkci teprve měsíc. „Jsou to zásluhy mého předchůdce Stanislava Valenty, tomu je třeba poděkovat.“

Text a foto Jarka Krejčová

Burza škol je vodítkem pro nejisté žáky

Pokračování ze strany 8

A Radek Jaroš z Brna? „V patnácti fakt člověk neví, co chce dělat. Ryby mě nějak táhly, tak jsem tady.“ Oba ale budoucnost vidí všelijak. Připouštějí, že rybáři s maturitou moc šancí uplatnit se na trhu práce nemají.

Uplatní se aranžér?

Děvčata ze Střední školy v Horažďovicích se vybavila do bitvy o přízeň návštěvníků vskutku rafinovaně. Přivezla s sebou napečené minihnětýnky, které mohl kdokoliv ochutnat, na ukázkou dorty, které vyrábějí jejich cukráři, a dekorace na Vánoce z dílen aranžérů. „U nás v Horažďovicích máme i obchůdek, kde si lidé mohou naše vý-

robky koupit. Nestačíme doplňovat. Teď před Vánocemi se naši učni mají co otáčet, protože obědnavé na cukroví je hodně,“ říká učitelka aranžérek Iva Katrušáková. Není divu, že se po velmi hezkých aranžmá nebo cukrovinkách v obchodě zapráší. Horažďovičtí je u učňů pořídí za velmi přívětivé ceny. Uživí se dnes vůbec aranžér? Většina má toto zaměstnání spjaté s aranžováním výloh obchodů v dobách před revolucí. „Aranžování výloh si v obcích a malých městech dnes nikdo neobjednává, to je pravda. Ale ve velkých městech si velké obchody aranžéry najímají. Aranžérství však znamená jen úprava výloh. Aran-

žéři se mohou uplatnit i v reklamních agenturách, protože je tady učíme grafický design,“ vysvětluje Iva Katrušáková.

Přišlo pět set návštěvníků

Na burzu škol ve Strakonici zavítalo ve středu přes pět stovek návštěvníků. Převážně žáci základních škol, místních i přespolních. Chodili ale i rodiče s dětmi sólo. Zdali budoucí středoškolákům burza otevřela oči a pomohla jim utříbit myšlenky, ukáže čas. Každopádně jako podpůrné vodítko zafungovala. Že je smysluplná, potvrdila většina oslovených studentů. Řada z nich přiznala, že to byla právě burza škol, která je „nakopla“. Andrea Šmer-

dová z hospodářské komory je také spokojená. „Chtěla bych poděkovat základním školám, které přivedly děti na akci organizované. Někde pouze o prezentaci středních škol informovali, a pokud se chtěl žák jít podívat, škola ho uvolnila na základě omluvenky, anebo sem mohl jít až po vyučování. Z těchto škol byla návštěvnost o poznání nižší. Odpoledne chodilo hodně rodičů s dětmi, což nás také moc potěšilo, že neřeší vše jen přes internet a najdou si čas na návštěvu takovéto výstavy, kde mohou získat spoustu informací přímo od lidí z vedení středních škol.“

Text a foto Jarka Krejčová